

[Justitsministeren]

følgelig må være en reaktion, der også er mærkbar for dem. Jeg siger ikke, at man helt skal afskaffe udgangstilladelser for dem, men jeg siger, at jeg synes, at det bør overvejes, om der så hurtigt skal gives udgangstilladelse, og om de skal kunne anvende det til formål, man ikke helt kan sige opfylder hensigten: at lette deres tilbagevenden til samfundet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 156

11) Til *justitsministeren* af:

Dohrmann (FP):

»Hvad agter ministeren at gøre for, at flygtninge, der påtænker at rejse til Danmark, kommer ud af den vildfarelse, at man her i landet som flygtning får over 11.000 kr. om måneden i lomme penge, et hus at bo i og adgang til uddannelse?«

Skriftlig begrundelse

Spørgeren henviser til den stadig stigende flygtningestrøm, der kommer til landet, og til, at mange af flygtningene har oplyst, at de har betalt over 100.000 kr., fordi de iranere, der har solgt dem rejsen, har oplyst, at de som flygtninge i Danmark – ud over et hus at bo i og fri adgang til universiteterne – ville få ca. 1.000 dollars om måneden i lomme penge.

Dohrmann (FP):

I dagspressen har det flere gange været fremme, at mange af de flygtninge, der kommer hertil, har betalt over 100.000 kr. for f.eks. at rejse fra Iran til Danmark. De flygtninge, som har betalt pengene, er blevet stillet i udsigt af arrangørerne dernede, at de ved ankomsten til Danmark ville modtage et månedligt beløb på ca. 1.000 dollars, altså ca. 11.000 kr., et hus at bo i samt ret til en uddannelse.

Jeg er bekendt med, at svenskerne på et tidspunkt indrykkede annoncer i nogle aviser i Libanon for at få afkræftet nogle rygter, der cirkulerede dernede, og jeg vil godt spørge, om ministeren har planer om at gøre noget tilsvarende.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det største antal spontanflygtninge, vi har i øjeblikket, kommer jo fra Iran, og jeg er ikke sikker på, at man, hvis jeg sendte en annonce til Teheran Tidende, eller hvad det hedder, ville være begejstret for at modtage en annonce, hvori vi fortalte befolkningen i Iran, at de ville få det noget anderledes, end de forventede, hvis de kom hertil – jeg vil hellere sige: end nogle ganske uberettiget forventede.

Jeg tror altså ikke, at annoncevejen i de lande, hvorfra vi modtager flygtninge, er farbar. Jeg tror simpelt hen ikke, at det kan gennemføres. Men det har altid betydning at fortælle sandheden, og sandheden med hensyn til flygtningenes muligheder, når de kommer hertil, er en ganske anden end den, hr. Dohrmann refererede.

Hvis asylansøgeren ikke selv er i besiddelse af midler til sit underhold – og det er han sjældent – så påhviler det direktoratet for udlændinge at skaffe logi og sørge for den pågældendes underhold, dvs. mad, tøj, lægehjælp m.v., i henhold til bistandslovens regler. Når jeg tænker på den diskussion, der har været den sidste tid om at kunne blive overført til bistandsloven, så må jeg nok sige, at man ikke har indtryk af, at det er det mest overdådige, der kunne findes her i samfundet, og det ligger altså milevidt fra den opfattelse, hr. Dohrmann refererede.

Vi kan altså håbe, at disse sandfærdige oplysninger om situationen breder sig til dem, der tænker på at blive flygtninge, så de ikke bliver ubehageligt overrasket, når de kommer her til landet.

Dohrmann (FP):

Jeg er glad for, at ministeren pointerede ordet »refererede«, for jeg har ikke påstået, at de fik 11.000 kr., ej heller, at de frit kunne vandre ind på universiteterne.

Det, jeg mener at ministeren kunne slå et slag for, var at give de flygtninge, som betaler masser af penge for at komme hertil, og som bl.a. har givet anledning til den uro i flygtningelejrene, vi har, besked om, inden de kommer til landet, at Danmark ikke er et sådant slaraffenland, som man får indtryk af.

Vi ved også – det har været fremme i flere dagblade – at mange af de rejser, der bliver arrangeret hertil, er sat i system. I hvert fald